

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 936/2014
05.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Г., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Г., адв. Д.З., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 33/10 од 09.06.2014. године и Вишег суда у Београду К 33/10, Кв 2224/14 од 02.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Г., адв. Д.З., као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду К 33/10 од 09.06.2014. године, К 33/10, Кв 2224/14 од 02.07.2014. године, и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 33/10 од 09.06.2014. године, утврђени су трошкови које окривљени Ж.Г. има у кривичном поступку пред Вишим судом у Београду у предмету К 33/10 који падају на терет буџетских средстава суда у износу од 562.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду К 33/10, Кв 2224/14 од 02.07.2014. године одбијена је жалба браниоца окривљеног Ж.Г. адв. Д.З. изјављена 17.06.2014. године као неоснована.

Против наведених решења бранилац окривљеног Ж.Г., адв. Д.З., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање или пак иста преиначи у смислу навода захтева.

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.Г., адв. Д.З., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је

Републичком јавном тужиоцу након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости, који је у смислу члана 441. став 4. ЗКП поднео бранилац окривљеног Ж.Г. указује да су доношењем побијаних правноснажних решења повређене одредбе кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 7. и члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку.

Наиме, првостепени суд је изреком првостепеног решења утврдио трошкове кривичног поступка које је окривљени Ж.Г. имао у кривичном поступку пред Вишим судом у Београду, а у образложењу је навео који су то трошкови, и у ком износу и при том изнео закључак да трошкови на име превоза не представљају неопходне и нужне издатке браниоца и да је из тих разлога захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова у том делу неоснован.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају и нужне издатке браниоца, а према одредби члана 265. став 1. ЗКП када се донесе пресуда којом се оптужба одбија или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. ЗКП, као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, падају на терет буџетских средстава суда.

Дакле, цитиране законске одредбе јасно праве разлику између награде и нужних издатака браниоца при чему и Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката изричито под II у члану 5. и 6. прописује да адвокату припада накнада свих трошкова у вези са радом, а у IV поглављу и награду за рад адвоката, па је стога, по оцени овог суда, погрешан став првостепеног суда да трошкови превоза браниоца окривљеног не представљају неопходне и нужне издатке.

Поступајући на овај начин првостепени суд је повредио одредбу члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП, јер побијаним решењем није прихватио да браниоцу окривљеног припада и накнада за превоз, што представља нужни издатак у вези са радом у смислу наведених одредби, и при томе је за овакву своју одлуку дао неприхватљиве разлоге да трошкови превоза не представљају неопходне и нужне издатке.

Одбијајући жалбу, браниоца окривљеног као неосновану и прихватајући из првостепеног решења изнете ставове, другостепени суд је својим

решењем, такође, учинио повреду закона из члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП, а на шта се основано указује у захтеву браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана решења и предмет вратио на поновно одлучивање, у ком поступку ће суд отклонити повреде одредаба кривичног поступка на које је указано овом пресудом, с тим што ће на погодан начин утврдити висину трошкова превоза браниоца окривљеног и након тога донети закониту и правилну одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је сходно члану 492. став 1. тачка 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.